

Dünya ve Âhiret Rezilliklerinin Sebeplerinden

Besmele, hamdele ve salat u selamdan sonra..

İster dünyada ister ahirette kazanılacak olan sultanlığın da vezirliğin de rezilliğin de şüphesiz ki aslî ve tali sebepleri vardır. Bunları en iyi bilecek olan da tabii ki, her şeyi herkesten daha iyi bilen Allah celle celalühudur. Şunların hakiki failleri de keza O'dur...

Çünkü Allah Celle Celalühu şöyle buyurdu:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

“Sizi de yaptıklarınızı da (başkası değil), ancak Allah yaratmıştır.”[1]

Rabbimiz yine şöyle ferman eyledi:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

“Allah’tır her bir şeyi yaratan (başkası değil..)”[2]

Resulü sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz de şöyle buyurdu:

إِنَّ اللَّهَ صَانِعُ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَعَتَهُ { }

“Şüphesiz ki Allah, her bir sanatkarın ve sanatının sânidir”[3]

Bir başka rivayette de şöyle buyurmaktadır:

{ خَلَقَ اللَّهُ كُلَّ صَانِعٍ وَصَنَعَتَهُ }

“Allah her bir san’atkarı da sanatını da yarattı”[4]

Şu halde, kim ne yapıyorsa, onu da yaptığını da yaratıp yokluk aleminden varlık alemine çıkaran başkası değil, sadece Allah Celle Celalühû’dur... İmanı ve ilmi bulunmayan yahut zayıf olan kimseler ise bunları kullardan sanırlar...

Sözün özü: Kulları sultan yapan da rezil eden de vezir kılan da başkaları değil Allah’dır... O, kimi rezil edecekse, bunu ancak adaleti ile yapar. Sultanlık ve vezirlik suretindeki rezillik ve kepezeliği dahi istidrac olarak yani âsi kulunu ona belli ettirmeden batırmak için yine adaleti dairesinde verir... Bunlarda mutlaka hak etme şartına bakar... Hakîki sultanlığı yahut

vezirliği ise kullarına sadece lütfu ve ihsanıyla verir... Bunu istihkak şartına bağlı olarak yapmaz.

Akıllı olan için, mazarrâtın def'i menfaatin celbinden evla ve mukaddem olduğu yani evvela zarardan kurtulmak sonra da kâr etmek geleceği için rezil olmamak, sultan yahut vezir olmaktan önce gelir.

Rabbimiz şöyle buyuruyor:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
{ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ
دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ
دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ * ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ
تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ لِتَظَاهَرُونَ
عَلَيْهِمْ بِالْإِلْحَادِ ثُمَّ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ
يَأْتِوكُمْ أَسَارَى تَفَادُوهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْهِمْ إِنْ أَخْرَجَهُمْ
أَفْتَوْا مِنْهُمْ بِيَعُوضٍ الْكِتَابِ
وَتَكْفُرُونَ بِيَعُوضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ
يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ *
أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ }

“Hani biz sizden, birbirinizin kanlarını dökmeyeceğinize ve birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacağınıza dair kuvvetli söz aldık. Sonra da siz (bunu), şahitlik yaparak ikrar ettiniz. Sonra siz ey o kimseler!..

Birbirinizi öldürüyor ve sizden bir fırkayı/gurubu, onlara karşı günah ve düşmanlıkla yardımlaşıp yurtlarından çıkarıyorsunuz. Size esirler olarak gelirlerse, onları fidye verip kurtarıyorsunuz. Halbuki onları (yurtlarından) çıkarmanız size haram kılınan bir şeydir. Yoksa siz Kitabın bir kısmına inanıyor bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?!.. Artık sizden bu işi yapanın

cezası dünya hayatında (büyük) bir rezillik ve kepezelikten başka bir şey değildir. Kıyamet gününde ise azabın en şiddetlisine döndürölüp atılacaklardır. Allah, yapmakta olduklarınızdan gafil değildir. Onlar, ahiret yerine dünyayı satın alan kimselerdir. İşte o yüzden onlardan azap hafifletilmeyecek ve yardım da görmeyeceklerdir.”[5]

Demek ki, Kitap’ın bir kısmına iman edip onu doğrulamak bir kısmını da inkar edip kabullenmemek, reddetmek dünyada rezilliğin ve kepezeliğin ahirette de en şiddetli azabın sebebidir. Bu Tevrat için böyle olduğu gibi Kur’ân için de elbette böyledir. Günümüzde de İslâm’ın genleriyle oynayarak kafasına göre bir İslâm icat edenler, yalnız bir kısmını olduğundan farklı hale getirmekle kalmayıp sonunda bununla beraber diğer bir kısmını da kabullenmeme ve reddetme çizgisine gelenler var. Bunları, -her kim olurlarsa olsunlar- dünyada rezillik ve kepezelik bekliyor. Nitekim bu, bir ilahi âdet olarak geçmişte müşahade edildiği ve günümüzde görülmekte olduğu üzere dün de böyleydi, bu gün de böyledir. İlâhî vahyin haber verdiğiğine göre hiçbir tereddüdünüz olmasın ki yarın dahî böyle olacaktır.

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
{ إِنْ مَّا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّوْا أَوْ
تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ
خِلَافٍ أَوْ يُذَفَّفُوا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ }

“Allah ve Resulü ile harp edenlerin ve yeryüzünde fesat çıkarmak için koşuşturanların cezası, ancak kesilip öldürölmeleri yahut asılmaları veya el ve ayaklarının çaprazlamasına doğranmaları veyahut da (bulundukları) topraklardan sürölmeleridir. Bu, onlar için dünyada olan bir rezillik ve kepezeliktir. Onlar için ahirette de büyük bir azap vardır...”[6]

YERYÜZÜNDE FESAT ÇIKARANLAR

Evet, Kur’ân’ı ve Sünnet’i, olduklarından çok farklı anlayıp anlatanlar, yaşayıp yaşatanlar var. Kur’ân ve Sünnet’in birçok düsturlarını kendi bozuk anlayışları ve uydurdukları saçma sapan mücadele usulleri zaviyesinden lüzumsuz, hatta zararlı görüp göstermektedirler. Böylece de Allah Celle Celalühû’ya ve Resulü Sallallâhu Aleyhi ve Sellem efendimize karşı bir çeşit savaş açmışlardır. Yer yüzünde fesat çıkarmaktadırlar. İşte böyle sözüm ona Müslümanlardan şimdilerde ortalık geçilmiyor. Bunları, dünyada, ister sivil,

ister resmi, ister politik, ister başka hangi hüviyetin sahipleri olurlarsa olsunlar, yahut İslâm düşmanı bilmem hangi istihbaratın avcılığını yaparlarsa yapsınlar, hesap ve tahmin edemeyecekleri büyük bir rezillik ve kepezelik beklemektedir..

Hak Te'âlâ yine şöyle buyuruyor:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
{ أَمْ مَنْ يَتَّخِذُ بَوَاحِشَهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ
ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ * كَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ *
فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلِلْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ }

“Kıyamet gününde kötü azaptan yüzünü (kendini) sakınıp koruyan yok mu?.. (0, cidden çok büyük nasipli bir kuldur.) Zalimlere de kazanmakta olduğunuzu tadın bakalım denilecektir. Kendilerinden evvelkiler (vahyi) yalanladılar. Bu yüzden de onlara azap hiç hissedemeyecekleri yandan geldi. O sebeple de Allah Te'âlâ onlara dünya hayatında rezilliği ve kepezeliği tattırdı. Ahiretin azabı ise en büyüktür. Bir bilselerdi!.. (Bu yaptıklarını elbette yapmazlardı.)”[\[71\]](#)

Görülüyor ki, Kur'ân'ı ve Sünnet'i önce kısmen de olsa devre dışı bırakmayı hüner sayanlara hatta bir usul haline getirenlere ve neticede de bir şekilde kısmen veya tamamıyla yalanlayanlara dünyada tasavvur ve hayal bile edemeyecekleri büyük bir rezillik ve kepezelik tattırılacaktır. Bunlar, ister politika tahtında, ister akademisyen koltuğunda, isterse tedrisat minderinde yahut irşad işleriyle İslâm'a hizmet postunda otursunlar, hiç fark etmez. İçlerinden kimse kendini bu tehlikeden ve musibetten kurtulmuş ve muhafaza altına alınmış olarak görmesin. Bu gün değilse yarın, yarın değilse bir zaman sonra, ama bir gün mutlaka bu tehlikeyle karşı karşıya geleceklerdir.

Mevlâmız yine şöyle buyurdu:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
{ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ }

بَغْيَرِ الْإِخْرَاقِ وَقَالَُوا مَنْ أَشَدُّ مِنْكَ قُوَّةً أُولَٰئِكَ هُمُ الَّذِينَ خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً *
 وَأَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ *
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي
 أَيَّامٍ نَحْسَتِ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ
 الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
 الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ {

“Âd kavmine gelince... İşte onlar yeryüzünde haksız olarak büyüklük tasladılar ve kuvveti bizden daha fazla olan kimdir dediler. Görmediler mi ki Allah’ın kuvveti onlardan daha fazladır?!.. Ayetlerimizi, bile bile inkâr ettiler. İşte bu yüzden onlara, dünyada rezillik ve kepezelik azabını tattırmak için hayırsız günlerde üzerlerine şiddetli kasırgalar saldı, estirdik. Ahiretin azabı ise elbette her şeyden daha çok rezil ve kepaze edicidir. Onlara yardım da edilmeyecektir.” [8]

MÜSLÜMAN YAFTALI ŞAŞKIN VE SAPKINLAR!

Şurası ayan beyan müşahede edilmektedir ki; Dünyanın zalim kabadayılarının ve o malum cani istihbarat teşkilatlarının hizmetinde bulunup madalyalarını kazanan birtakım Müslüman yaftalı şaşkın ve sapkınlar türe(til)di. Bunlar artık kul köle oldukları ağalarını ilah mevkîinde görmeye hatta Allah’tan daha güçlü zannetmeye başladılar. O yüzden onlardan aldıkları yardım sözlerine Allah’a itimadın üzerinde bir şekilde güvenir oldular. Buna istinaden de yeryüzünde haksız yere kibirlenerek ve böbürlenerek var mı bizden daha güçlü deyip başkalarına hava atar hale geldiler. O moda tabirle güç zehirlenmesi hastalığına yakalandılar. İşte bu sebeple üzerlerine şiddetli fırtınalar ve kasırgalar estirildi ve -Allahu a’lem- daha da estirilecek. Köşkleri, kâşaneleri, kaleleri ve burçları başlarına geçirildi ve -Allahu a’lem- daha da geçirilecek. Neleri varsa yerle bir edildi ve -Allahu a’lem- daha da edilecek. Saman çöpü gibi öteye beriye savruldu ve -Allahu a’lem- daha da savrulacaklar. Nihayet ortalıkta -Allahu a’lem- ne varlıkları ne de kendileri kalmayacak. Yerlerinde yeller esecek. Onlara işte böyle bir rezillik ve kepezelik azabı -sebeplerini çok tatlı gördükleri için- Kuran diliyle tattırılacak. Hâsılı bu rezillik ve kepezelik, İslâm’la bir şekilde oynamaya yeltenenlerin kaçamayacakları bir kötü âkıbet olmuştur ve olacaktır. Bunu tattıran da hakikatte Allah’tır. Başkaları ise O’nun kullanmakta olduğu ancak sıradan sebeplerdir. Kendi isyankarlığına bir son vermeyi hiçbir şekilde düşünmeden sadece başına inen sopaya küfreden ve o sopayı indireni asla hesaba katmayan divanelere duyurulur.

Bir ayet, bir hadis, doğru bir keşif yahut ilham veya sahte olmayan bir keramet. Şüphe yok ki bütün bunlar bir Müminin önünü, ardını hatta her yanını, hadiseleri ve eşyayı hasılı dünyayı apaçık bir şekilde gösterirler. Şunlar değişik mertebelerde çok mühim ve kıymetli birer projektörler ve

merceklerdir. Ancak doğru anlaşılmalari daha da mühimdir. Tıraş olmakta olan ve yaklaşık altmış sene önce ölen birileri acaba İslam'ın zaferi kanlı mı olacak kansız mı olacak? diye düşünürken jiletle yüzünü kesiyor ve yüzünden kan çıkıyor. Hemen aslı ve doğru şekli Sünnette bulunan [9] değişik bir tefe'ul/(تَفْعَالٌ) yoluyla bu İslâmî zaferin kanlı olacağını düşünüyor ve haber veriyor!.. Sonra ona itikatları kayıtsız şartsız olanlar da tabii ki durmuyor. Bu keramet mahiyetinde saydıkları gaybî ihbarı doğrulamaları da mutlak lazımdı ya!.. İhtimal ki bu yüzden zamanı gelince icabını yerine getiriyorlardı.. Oysa fikhî hükmü belli olan sakal tıraşı halindeki bir tefe'ulün nasıl ve ne kadar isabetli netice verebileceği hiç düşünülmemişti. Bir de bu kan dökmenin illa da Müminler tarafından olup olmayacağı veya kimlere karşı olması lazım geldiği hiç hesaba katılmamıştı. Bu şartlar altındaki bir tasdik işi İslam dairesinde ne kadar doğru olabilirdi?!. İşte önümüzde Harici mantığıyla bedevce atılan adımların acı mı acı olan kahredici neticeleri.

ZAMÂNIN GAZETESİ

0 meşhur yirmi sekiz şubat günlerinde, zulme maruz kalan bir mümin için zamanın gazetesinin muharrirlerinden o ziyade bir yükseklik manası ifade eden ismine inat alçak mı alçak olan bir herif-i nâ şerîf, birilerinden yaptığı kader adalet eder iktibası ile sanki gördün mü?!. Oh olsun dercesine bir tavır sergilemiş ve sürür izhar etmişti. Halbuki, efendiler efendisi Sallallâhu Aleyhi ve Sellem, Efendimiz لَا تُظْهِرُ الشَّمَاتَةَ لِرَءِيسِكَ { } "Kardeşin(in başına gelen bir musibet) için oh deme!.. Allah ona merhamet eder, senin de belanı verir" [10] buyurmuştu. Gerçi bir kimse Yahudi ve Hristiyanları kardeş bildiği halde Mümin olmana rağmen seni kardeş göremiyorsa yahut sana kendini kardeş olarak gösteremiyorsa veya hakikaten kardeşin olamıyorsa iş sıkıntılı bir hal alıyor; burası da var. Neyse.

Tamam, kader adalet eder sözü aslında pek doğrudu. Ancak bu, sebepler dairesinde hiçbir zaman suçu işleyen canileri suçlu olmaktan çıkarmazdı. Üstelik tarihte nice asılıp kesilen masum nebiler ve çocuklar da olmuştur. Keza günümüzde katliama maruz kalan çocuklar ve suçsuzlar da vardır. Bunların gördükleri zulümler de şüphesiz kaderin adaleti dairesindedir. İşin böyle olması zalim canileri beraat ettirmiyordu. Değil, teslim olunacak ve asla kurcalanmayacak olan kader, Allah Te'âlâ'ya iman bile yanlış anlaşılıp anlatılmakla niceleri iman nam-u hesabına imandan mahrum bırakıldılar. Allah korusun burada düşülen hataya benzer bir yanlışla biz de düşmek istemeyiz. Lâkin şu da inkar edilemez: Belli sınırlamalarla doğru olan bu kader adalet eder sözü, sadece hasımlarımız için değil, aynı zamanda bizim için de doğrudur. Bilmem ki, yaptıklarımızdan pişmanlık duyabilecek ve tövbe edebilecek kadar insanlık, iman ve İslam hassasiyetimiz kaldı mı?..

Filistinli Mümin ve mücahit alim merhum Ahmed Yasin Siyonist alçaklar tarafından şehit edilince, yine zamanın gazetesine Londra'dan bir haber-yorum geçen balcı kılığındaki o zehir taciri muhabir ve muharrir müsveddesi, iyi olmuş, iyi bir kimseyse şehit oldu, kötü birisiyse temizlendi mealinde canavarca sözler sarf etmişti. Bunu bizzat okumuştum. 0 zamanlar bu düşük ve pespaye olan sözlerden ciğeri dağlanan bir garip mümin, mealen ve yakın

olarak Allah Ahmed Yasin kadar bir kayayı senin ve peşine takıldıklarının başına düşürsün ve sizi helak etsin de iyi insanlarsanız şehit olursunuz, kötü kimselerseniz Ümmet'in önünden temizlenmiş olursunuz diye bir dua etmişti. Kim bilir, belki de şu anda birilerinin başlarına düşenler Ahmed Yasinlerin kayalarıdır. Belli mi olur?.. Çünkü Allah, mazlumun bedduasını kabul etmesi için -iyi bir mümin olmayı şart koşmayı bırakın- bazen iman şartı bile aramaz. Yeter ki bu beddua hikmetlerle örülen kader ağı içinde yerini bulabilsin. Yahut o mazlum, bir yanda mazlum olmasına rağmen başka bir tarafıyla zalim olmasın.

Bu rezillik ve kepezelik tablosunun bir başka görünmeyen yanı daha vardır ki kanaatimizce bu, görünenlerden çok çok daha tehlikeli ve korkutucudur: Saf ve iyi niyetlilerin imanlarında husûle gelebilecek sarsılmalar, inkisarlar, inkılaplar, yıkılışlar ve çöküşler... Öyle ya! Kandirmacalarla maneviyat sultanı olarak tanıtılan ve bilinen ama hakikatte kâhinlik, arraflık ve medyumluk yapan hokkabazlar tarafından manevi yollarla haber verilmiş süsü verilen onca zaferler ve sultanlıklar yerine bu akıl almaz zillet ve meskenetlerle karşılaşmıştır. Yapılan onca beddualara, okunan onca kahriyelere rağmen gelinen malum akıbet ortadadır. Bunlar karşısında hikmetten uzak olan ve harbiden kandırılan saf ve temiz yürekliilerin imanlarının zedelenmemesi ve sarsılmaması nasıl ve ne kadar mümkün olabilir? Onca dualara rağmen birinci cihan harbinde yaşanan o dehşet verici zilletin Ümmete manen ne kadar ağıra mal olduğu erbabına malumdur. O Tefvik Fikretlerin, Celal Nurilerin, Şerafettin Yaltkayaların, Şemseddin Günaltayların ve benzeri başta iman sahibi olan nice kimselerin akıbetleri meydandadır. Hatta Âkif'in bile, Safahat'ında kadere karşı sarf ettiği o isyânkârâne ifadeleri ne kadar ürkütücü, ne denli korkutucudur; öyle değil mi?!.. "İman", "iman" diye diye imanları çalıp mahvettiler. Mevlâ iman vere... Hayır, billahi oh demiyoruz... Kendimiz için de onlar için de Allah'tan O'na kavuşana kadar ancak af ve afiyet ile kemâl mertebede iman ve beden selâmeti diliyoruz.

Son sözümüz yine salat-u selam, son duamız da elhamdü lillahi Rabbil âlemindir.

[1] Saffat:96

[2] Ra'd:16, Zümer:62

[3] Buhari, Halku Ef'âli'l_İbad (1/46), İbnu Ebî Âsım, es-Sünne (h.357), Hâkim (), Beyhakî, Şuab (1/209, h.190), Huzeyfe radiyallahu anhu'dan..

[4] Bezzar, el-Bahrüz-Zehhar (7/258, h.2837)

[5] Bakara:84-86

[6] Maide:33-34

[7] Zümer:24-26

[8] Fussilet:15-16

[9] Ahmed İbnu Hanbel, İbnu Mâce (3536) ve başkaları Ebû Hureyre Radıyallahu Anhu'dan şöyle dediğini rivayet ettiler:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ الْفَالُ () الْحَسَنُ وَيَكْرَهُهُ الْفَيْسُ / "Nebi Sallallâhu Aleyhi ve Sellem güzel fali sever, bir şeyi uğursuz bulmaktan hoşlanmazdı."

Bu 'güzel fal' ne demektir?..

Buharî (5424), Müslim (2224), Ebû Dâvud (3916) [Lafız onundur] ve başkaları Ebû Hureyre Radıyallahu Anhu'dan, Efendimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etti:

وَيُعْجِبُنِي الْفَالُ الصَّالِحُ وَالْفَالُ الْكَالِمَةُ الْحَسَنَةُ

"Salih yanı doğru düzgün olan fal da hoşuma gider. Doğru düzgün olan fal da güzel olan kelimedir."

[10] Tirmizi (2506), Vâsile İbnu'l-Eska', Radıyallahu Anhu'dan.